

افغانستان آزاد – آزاد افغانستان

AA-AA

چو کشور نپاشد تن من مباد
همه سر به سر تن به کشتن دهیم

بدین بوم و بر زنده یک تن مباد
از آن به که کشور به دشمن دهیم

www.afgazad.com

afgazad@gmail.com

Political

سیاسی

نوشته: جیمز پتراس
برگردان: آمادور نویدی
۲۶ اپریل ۲۰۱۹

جیمز پتراس

ونزوئلا آرزوهای امپریالیستی واشنگتن را بر باد داد!

چرا ونزوئلا شکست نخورده است؟

مقدمه:

در طول پنج سال گذشته، ارتش کوچکی از تحلیل‌گران، سیاست‌مداران، دانش‌پژوهان و دانش‌مندان رسانه‌ی آمریکا، سقوط حتمی، سرنگونی، شکست و تعویض دولت ونزوئلا را پیش‌بینی کرده‌اند. آن‌ها در همه موارد، در تلاش‌های خود جهت قالب کردن رژیم‌هایی که دست‌نشانده آمریکا باشند، اشتباه کرده‌اند. در واقع، اغلب تحریکات آمریکا جهت «رژیم چنج» در ونزوئلا، منجر به تقویت حمایت از دولت‌های چاوز و مادورو شده است.

زمانی‌که که آمریکا کودتای نظامی- تجاری خود را در سال ۲۰۰۲ ارتقاء داد، یک میلیون نفر از توده‌های فقیر ونزوئلایی کاخ ریاست جمهوری را احاطه کردند، به نظامیان وفادار پیوستند و کودتا را شکست دادند. آمریکا در میان

دست نشانندگان نظامی و تجاری خود، دارائی هایش را از دست داد و این باعث تقویت (قدرت) رئیس جمهور چاوز شد، و برنامه های اجتماعی او را رادیکالیزه نمود. در سالهای ۲۰۰۳-۲۰۰۲، زمانی که مدیران شرکت نفت دولتی درهای شرکت نفت را بر روی کارگران قفل کردند که از ورود آنها به شرکت جلوگیری شود، نیز همین اتفاق افتاد. آنها شکست خوردند، و صدها نفر از حامیان پروپاقرص امریکا اخراج شدند و واشنگتن یک متحد ستراتیژیک خود را از دست داد.

مثال تازه تر، نقش از خودراضی و خصمانه رئیس جمهور امریکا - ترامپ می باشد، که گفت: « امریکا آماده حمله به ونزوئلا است». تهدید او منجر به تحریک مقاومت گسترده توده های ونزوئلایی در دفاع از استقلال ملی خود، حتی در میان بخش های ناراضی جمعیت شد.

ونزوئلا در گرداب یک جنگ جهانی است، اما مصمم و حاضر به جنگ برای دفاع از خود و کشورهای مشابه، در جهت حمایت از عدالت ملی و اجتماعی، آرزوهای امپریالیستی واشنگتن را برباد داده است.

در این مقاله، ما ابتداء، درباره اقدامات چندجانبه و روش های اتخاذ شده واشنگتن جهت سرنگونی ونزوئلا و جایگزینی آن با یک رژیم دست نشانده، بحث می کنیم. سپس، دلایل شکست واشنگتن را تجزیه و تحلیل کرده و بر نقاط قوت و مثبت دولت ونزوئلا متمرکز می شویم. و در پایان، با بحث درباره درس ها و ضعف های تجربه ونزوئلا، برای دیگر جنبش های محبوب ناسیونالیستی، و سوسیالیستی، نتیجه گیری می کنیم.

اپوزیسیون امریکا: ونزوئلا با چه روبه روست

حمله امریکا به دولت و اجتماع ونزوئلا شامل موارد زیر است:

- ۱- کودتای نظامی در سال ۲۰۰۲؛
- ۲- جلوگیری مدیران از ورود کارگران شرکت نفت ونزوئلا به کار؛
- ۳- استفاده امریکا از قدرت جهانی خود جهت افزایش فشار سیاسی سازماندهی شده از طریق دست نشانندگان و متحدانش در اروپا، امریکای شمالی و جنوبی؛
- ۴- افزایش تحریم های اقتصادی بین سال های ۲۰۱۹-۲۰۱۳؛
- ۵- خشونت های خیابانی بین سال های ۲۰۱۹-۲۰۱۳؛
- ۶- خرابکاری در کل سیستم برق رسانی، بین سال های ۲۰۱۷ تا ۲۰۱۹؛
- ۷- احتکار کالاها از طریق شرکت های بزرگ (کورپوراتها) و توزیع کنندگان از سال ۲۰۱۴ تا ۲۰۱۹؛
- ۸- تخریب تأسیسات نظامی و غیرنظامی بین سال های ۲۰۰۲ تا ۲۰۱۹؛
- ۹- اتحاد های منطقه ئی جهت حذف عضویت ونزوئلا از سازمان های منطقه ئی؛
- ۱۰- تحریم های اقتصادی، همراه با مصادره بیش از ۱۰ میلیارد دلار دارائی ونزوئلا؛
- ۱۱- تحریم سیستم های بانکی؛

امریکا در انتخابات و منصوب رهبران اپوزیسیون و نمایندگان «مصنوعی» در خارج از کشور، مداخلات مستقیم دارد. به طور خلاصه، امریکا جهت سرنگونی دولت ونزوئلا، در دو دهه مبارزه دائم و طراحی شده درگیر بوده است. این مبارزه ترکیبی از جنگ های اقتصادی، نظامی، اجتماعی و رسانه ئی بوده است. ستراتیژی امریکا، استانداردهای زندگی را در ونزوئلا کاهش داده است، فعالیت اقتصادی را تضعیف نموده، فقر را افزایش داده، باعث مهاجرت

اجباری و جنایات فزاینده شده است. امریکا علی‌رغم اعمال قدرت جهانی خود، نتوانسته است دولت ونزوئلا را سرنگون کند و رژیم دست‌نشانده خود را تحمیل نماید.

چرا ونزوئلا موفق شده است؟

علی‌رغم دو دهه فشار توسط بزرگترین قدرت امپریالیستی جهان، که مسؤول بالاترین نرخ تورم جهان است، و علی‌رغم مصادره غیرقانونی میلیاردها دالر دارائی ونزوئلا، ونزویلائی‌ها، در دفاع از دولت خود وفادار مانده‌اند. دلایل آشکار و صریح هستند.

اکثریت قریب به اتفاق مردم ونزوئلا، دارای تجربه فقر، حاشیه نشینی و سرکوب، از جمله قتل‌عام خونین هزاران معترض در سال ۱۹۸۰ هستند. میلیون‌ها نفر در زاغه‌ها و حلبی‌آبادها زندگی کرده‌اند، که از مؤسسات آموزش و پرورش و مراقبت‌های بهداشتی محروم بوده‌اند. امریکا، سلاح و مشاوران را جهت حمایت از سیاست‌مدارانی ارانه داده است که اکنون بخش بزرگتری از اپوزیسیون رئیس‌جمهور مادورو را تشکیل می‌دهند. اتحاد امریکا و الیگارشی‌ها، میلیاردها دالر از قراردادهای صنعت نفت را به دست آورده است.

یادآوری این میراث ارتجاعی، یکی از قدرت‌مندترین دلایلی است که چرا اکثریت قریب به اتفاق ونزویلائی‌ها مخالف مداخله امریکا در حمایت از اپوزیسیون دست‌نشانده هستند.

دومین دلیل شکست امریکا، حمایت طولانی مدت و در مقیاس بزرگ نظامیان از دولت‌های چاوز و مادورو است. چاوز- رئیس‌جمهور سابق ونزوئلا، احساس قدرت‌مندی از وفاداری ملی را به تدریج در میان نظامیان القاء کرد و به همین دلیل است که آن‌ها مقاومت می‌کنند و مخالف تلاش‌های امریکا جهت خرابکاری در میان سربازان هستند.

ریشه‌های محبوبیت رؤسای جمهور چاوز و مادورو با توده‌های پپیچیده شده است که از نخبگان اپوزیسیونی منزجر است که از به اصطلاح «فقراء» نفرت دارند. چاوز و مادورو، احترام به کرامت، جاه و مقام انسانی را در میان فقراء به نمایش گذاشتند.

دولت‌های ونزوئلا، کودتاهای تحت حمایت امریکا و بستن کارخانه‌ها توسط هیأت‌مدیره دست‌نشانده را شکست دادند. این پیروزی‌ها منجر به تشویق این باور شد که دولت محبوب می‌تواند مقاومت کند و اپوزیسیون الیگارشی و امریکا را شکست دهد. این پیروزی‌ها اعتماد به اراده توده‌ها را تقویت نمودند.

تحت ریاست جمهوری چاوز، بیش از دومیلیون مسکن برای زاغه‌نشین‌ها؛ و ده‌ها دانشگاه و مرکز آموزشی مدرن برای فقراء ساخته شدند، که همه رایگان هستند. در محله‌های فقیرنشین، بیمارستان‌ها و کلینیک‌های دولتی ساخته شدند و همچنین سوپرمارکت‌های دولتی راه‌اندازی شدند که مواد غذایی ارزان و دیگر مایحتاج فقراء را عرضه می‌کنند، که علی‌رغم کمبودهای بعدی، استانداردهای زندگی را حفظ می‌کنند.

چاوز، رهبری حزب سوسیالیست را برعهده گرفت، توده‌های فقیر را بسیج کرد، صدای آن‌ها شد و نمایندگی آن‌ها را تسهیل نمود. سازمان‌های اشتراکی محلی سازمان‌دهی شدند که با فساد، بوروکراسی و جنایات مقابله کنند. همراه با ملیشای توده‌ئی، شوراهای اجتماعی، امنیت را علیه ترورها و تخریب‌های "سیا" ساخته و برانگیخته شده، تضمین کردند.

اصلاحات ارضی و ملی کردن برخی از معادن و کارخانه‌ها، حمایت دهقانان و کارگران را تأمین نمود - اگرچه برخی از آن‌ها توسط رهبران فرقه‌ئی تقسیم شده بودند.

نتیجه گیری

علی‌رغم سختی‌هایی که اخیراً آمریکا به وجود آورده است، افزایش منافع اقتصادی و اجتماعی مردم باعث تقویت و تحکیم حمایت از رهبری ونزوئلا شده است. توده‌های مردم زندگی جدیدی به دست آورده‌اند و چنانچه الیگارشی امریکائی‌ها به قدرت برگردند، منافع بسیار زیادی را از دست می‌دهند. اگر یک کودتای امریکا موفق شود، می‌تواند به احتمال زیاد به قتل‌عام ده‌ها هزار نفر از حامیان توده‌ئی دولت منجر گردد. بورژوازی انتقام خود را از آن توده‌هایی می‌گیرد که به حساب ثروت‌مندان حکومت کرده و سود برده‌اند.

باید از مقاومت موفق، طولانی مدت و در مقیاس بزرگ تجربه و همچنین محدودیت‌های دولت ونزوئلا درس عبرت گرفت.

ونزوئلا، ابتداء، وفاداری ارتش را تضمین نمود. به همین دلیل دولت چاوزیستا بیش از ۳۰ سال مقاومت کرده است، درحالی‌که دولت سالوادور آلنده چیلی بعد از سه سال سرنگون شد.

دولت ونزوئلا حمایت انتخاباتی گسترده‌ای را به دلیل تغییرات عمیق اجتماعی و اقتصادی حفظ کرد و سنگر حمایت توده‌ئی را در مقایسه با رژیم‌های چپ - مرکز در ارجنتاین، برزیل و اکوادور قرار داد، که سه انتخابات را برنده شده بودند، اما توسط اپوزیسیون راست‌گرای خود، از جمله شرکای انتخاباتی، با رکود اقتصادی، و فرار رأی‌دهندگان طبقه متوسط و احزاب آن‌ها شکست خوردند.

ونزوئلا از طریق ارتباطات خود با روسیه، چین و کوبا توانست «جلیقه‌های نجات» حمایت اقتصادی و نظامی خود را در برابر مداخلات امریکا فراهم سازد، کاری‌که دولت‌های چپ مرکز نتوانستند دنبال کنند.

ونزوئلا از طریق ائتلاف‌های منطقه‌ئی با تقریباً نیمی از امریکای جنوبی، تلاش‌های امریکا جهت ایجاد یک نیروی تهاجمی منطقه‌ئی یا امریکائی را ضعیف ساخته است.

دولت‌های ونزوئلا، علی‌رغم موفقیت‌های ستراتیژیک خود، مرتکب چندین اشتباه بزرگ شده‌اند که آسیب‌پذیری آن‌ها را افزایش داده است:

- ۱- کوتاهی در کاربرد تنوع صادرات، بازارها و سیستم بانکی خود. تحریم‌های امریکا این ضعف‌ها را تقویت کرد.
 - ۲- عدم کاربرد اصلاحات پولی جهت معکوس کردن یا محدود کردن تورم بالا.
 - ۳- عدم حفظ سیستم هیدرو الکتریک و تضمین جلوگیری از خرابکاری.
 - ۴- عدم سرمایه‌گذاری و استخدام کارشناس‌های فنی جدید، جهت ارتقای عمل‌کرد سیستم مالی و پی‌گرد قانونی فساد مالی در سیستم بانکی.
- ونزوئلا با مقامات بلندپایه‌ای کار می‌کند، که در معاملات مالی و خرید و فروش املاک با ماهیت مشکوک، درگیر هستند.

- ۵- عدم استخدام و آموزش طبقه کارگر و کادرهای سیاسی حرفه‌ئی که قادر به نظارت بر مدیریت باشند.
- ونزوئلا گام‌هایی جهت اصلاح اشتباهات خود برداشته است، اما سوال این است که آیا آن‌ها برای تحقق اصلاحات رادیکال خود زمان و مکانی در نظر گرفته‌اند؟

دربارۀ نویسنده:

جیمز پتراس، استاد بارنل (بازنشسته) جامعه‌شناسی در دانشگاه بینگهامتون، نیویورک است.

برگردانده شده از:

Why Venezuela has not been Defeated, By: James Petras
<https://petras.lahaine.org/why-venezuela-has-not-been-defeated/>
<https://petras.lahaine.org/b2-img/PetrasWhyVenezuela.pdf>